Dosarul nr.2-181/2026
2-26029552-18-2-10032026-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 iulie 2026 or. *****

Judecătorul Judecătoriei Căușeni, sediul *****, Vitalie Fachira, examinând în procedura cererii cu valoare redusă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest” SRL împotriva lui Veaceslav Gridjuc, privind încasarea datoriei, taxei de stat și taxei de timbru,

A C O N S T A T A T :

La 09 martie 2026, OCN „Microinvest” SRL, reprezentată de către Vitalie Carmanschi, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Gridjuc Veaceslav cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 17 532,35 lei, a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitate de reclamant la depunerea acțiunii în mărime de 751,25 lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei.

În motivarea cererii, a indicat că potrivit contractului de credit nr. ***** din 20.12.2024, pârâtului i-a fost acordat un credit în sumă de 14 000 lei, pe un termen de 36 luni, cu o dobândă anuală de 30%, destinat refinanțării altor credite. Contractul prevede o penalitate de 0,04% pe zi pentru întârzierea achitării obligațiilor. Reclamantul susține că pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale, iar, conform certificatului privind creanțele din 08.12.2025, datoria totală constituie 17 532,35 lei, formată din: 13 590,24 lei – soldul creditului; 2 542,21 lei – dobânda contractuală; 1 399,90 lei – penalitatea. Înainte de sesizarea instanței, reclamantul a transmis o somație de plată, însă aceasta a rămas fără rezultat. Reclamantul solicită încasarea de la Veaceslav Gridjuc a sumei de 17 532,35 lei, precum și a taxei de timbru de 200 lei și a taxei de stat de 751,25 lei.

În cursul examinării prezentei cereri de chemare în judecată, pârâtul Gridjuc Veaceslav a fost legal înștiințat și a recepționat integral copia cererii împreună cu anexele aferente. Cu toate acestea, nu a întreprins nicio acțiune procesuală, nu au prezentat referința solicitată de judecător și a omis să-și exercite dreptul la apărare, manifestând o atitudine pasivă și lipsită de diligență față de obligațiile procesuale ce îi revin.

Analizând probele anexate la materialele dosarului în ansamblul şi interconexiunea lor, judecătorul consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest” SRL împotriva lui Veaceslav Gridjuc, privind încasarea datoriei, taxei de stat și taxei de timbru.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.*

Din materialele cauzei rezultă că între OCN „Microinvest” SRL, în calitate de creditor, și Veaceslav Gridjuc, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. ***** din 14.12.2024 (f.d. 10 - 15), în temeiul căruia reclamantul a acordat pârâtului un credit în sumă de 14 000 lei, pe un termen de 36 luni, cu o dobândă contractuală de 30% anual, destinația creditului fiind refinanțarea altor obligații financiare.

Instanța constată că reclamantul și-a executat obligația principală asumată prin contract, punând la dispoziția debitorului suma convenită, fapt confirmat de înscrisurile anexate la dosar și necontestat de către pârât (f.d. 17).

Potrivit art. 774 alin. (1) din Codul civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*. Totodată, conform art. 776 din Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.

În conformitate cu art. 858 alin. (2) din Codul civil, *obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit*. Principiul forței obligatorii a contractului impune executarea întocmai a obligațiilor asumate, iar partea care nu își execută obligațiile contractuale suportă consecințele juridice ale neexecutării.

Articolul 901 alin. (1) și alin. (5) din Codul civil prevede că debitorul răspunde pentru neexecutarea obligației dacă nu dovedește existența unei cauze justificative de neexecutare, iar neexecutarea include orice abatere de la executarea corespunzătoare, inclusiv executarea cu întârziere.

Din certificatul privind creanțele anexat la dosar (f.d. 5) rezultă că, la data adresării în instanță, pârâtul înregistra o datorie totală în sumă de 17 532,35 lei, compusă din: 13 590,24 lei – soldul creditului; 2 542,21 lei – dobânda contractuală; 1 399,90 lei – penalitatea contractuală.

Instanța reține că această datorie rezultă din evidența contabilă a reclamantului, întocmită în baza contractului și a executării acestuia, iar pârâtul nu a prezentat niciun înscris care să confirme stingerea obligației, achitarea integrală sau parțială a debitului ori existența unor circumstanțe care să înlăture răspunderea contractuală.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că reclamantul a respectat procedura prealabilă, expediind pârâtului o notificare prin care i-a solicitat executarea benevolă a obligațiilor contractuale, însă aceasta a rămas fără rezultat (f.d. 19, 20).

Potrivit principiului contradictorialității și distribuirii sarcinii probei, consacrat de art. 118 CPC, simpla necontestare a acțiunii nu exonerează instanța de obligația verificării temeiniciei acesteia, însă, în lipsa unor probe contrare, înscrisurile prezentate de reclamant fac dovada existenței raportului obligațional și a cuantumului creanței.

Instanța reține că penalitatea solicitată derivă din clauza contractuală acceptată de părți la momentul încheierii contractului, fiind prevăzută expres în contractul de credit și nefiind contestată sub aspectul valabilității sau al cuantumului. Totodată, suma penalității solicitate nu apare ca fiind excesivă sau disproporționată în raport cu obligația principală și perioada de întârziere, astfel încât nu există temei legal pentru reducerea acesteia din oficiu.

În aceste circumstanțe, instanța constată că reclamantul a făcut dovada tuturor elementelor necesare admiterii acțiunii: existența raportului juridic contractual, executarea obligațiilor asumate de creditor, neexecutarea obligațiilor de către debitor, cuantumul creanței și exigibilitatea acesteia. În schimb, pârâtul nu a administrat nicio probă aptă să răstoarne prezumția de temeinicie a înscrisurilor prezentate de reclamant și nici nu a invocat existența unor cauze legale de exonerare de răspundere.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.* Deoarece acțiunea este admisă integral, reclamantul este îndreptățit la recuperarea taxei de stat în sumă de 751,25 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, având în vedere că raportul juridic obligațional este dovedit, obligațiile contractuale ale reclamantului au fost executate, iar pârâtul nu și-a executat obligația de rambursare și nu a prezentat probe care să infirme cuantumul creanței sau să justifice neexecutarea obligației, instanța concluzionează că sunt întrunite toate condițiile legale pentru admiterea integrală a acțiunii și încasarea de la Veaceslav Gridjuc în beneficiul OCN „Microinvest” SRL a datoriei în sumă de

17 532,35 lei, precum și a taxei de stat de 751,25 lei și a taxei de timbru de 200 lei, în total 18 483,60 lei.

În conformitate cu art. art. 94, 276^2-276^4, 238-241 CPC, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest” SRL împotriva lui Veaceslav Gridjuc, privind încasarea datoriei, taxei de stat și taxei de timbru.

Se încasează de la Veaceslav Gridjuc, d.n. *****, IDNP *****, în beneficiul OCN „Microinvest” SRL datoria, conform contractului de credit nr. ***** din 14.12.2024, în sumă de 17532,35 lei, taxa de stat în sumă de 751,25 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei, iar în total suma de 18483,60 (optsprezece mii patru sute optzeci și trei, 60) lei.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul *****.

Judecător Vitalie Fachira

Președintele ședinței: VITALIE FACHIRA